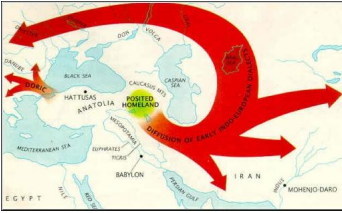

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 21 February 2012 18:17 - Last Updated Tuesday, 21 February 2012 18:22

வதேமோ வதே-ஆரிய வரலாறாகும். இது அவர்கள் இந்தியாவில் நிலைபெறல் வரையிலான ஒரு காலத்தை உள்ளடக்கியதே. இது குற்றந் தபட்சம் உழைத்து வாழும் மனித நாகரிகத்தை ஒரு சமீக வாழ்வாக கொண்ட, ஒரு சமீகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையல்ல.

மாறாக அவர்கள் மற்றவர்களை கொள்ளையடித்து வாழ நடத்தி போர்கள், அதற்கு அமைய நடந்த சடங்குகளைப் பற்றி பசுவதுதான் வதேம். ஆரியரின் இந்த வாழ்க்கை முறை, அடிப்படையில் நாகரிக சமீகத்துக்கு எதிராகதாகவே இருந்துள்ளது. அவர்கள் போற்றும் ரிக் வதேப்படி, அவர்கள் உழைப்பை அறியதவராக வாழ்ந்தனர். தம் வரலாறு தொடங்கிய இடத்தில் இருந்து நிலைபெற்ற வரையிலான வதே காலத்தில், அவர்களின் போராட்டம் உழைத்து வாழ்ந்த நாகரிகங்ளை அழித்துக் கொள்ளையிட்டு வாழ்தலாகும். மாறாக அந்த நாகரிகத்தை தமதாகக் கவிலை. அங்கு இருந்து இரும்பு, சகரங்ளை பயன்படுத்தியவர்கள், அதை தம் உழைப்பின் ஊடாக சூயமாக உருவாகக் கவிலை. இப்படி ஆரிய-வதே மக்கள் தமக்கான ஒரு உழைப்பையோ, நாகரிகத்தை உருவாகக் கவிலை. ஏன் உருவாகக் முடியவில்லை, இருந்ததை பின்பற்றவும் கட்ட முடியவில்லை.

அவர்களின் வாழ்வில் முறை என்பது, நிலையாக உழைத்து வாழ்ந்த, மக்களின் வாழ்விடங்ளை உடமைகளை சிறையாடி வாழ்வதும், எஞ்சியதை அழித்தலாகும்;. நெருப்பு சார்ந்த அவர்களின் சடங்குகள், இப்படித்தான் இதன் அடிப்படையில் தான் உருவானது.

இவர்கள் யுத்தம் மீலம் வனென்ற இடத்தில் கட்ட, அவர்களால் நிலையாக வாழ முயலவில்லை. எனென்றால் உழைத்து வாழும் நாகரிகமும், உழைப்பும் அவர்களிடம் அறவே கிடையாது. இதனால் கடைப்பற்றி இடத்தை கவிலிட்டு, மற்றொரு சமீகம் மீ தான் தமது சிறையாடலுக்கு சிலெலும் வரகைப்பற்றிய வளத்தை அழிக்கின்றனர். அதாவது அதை நெருப்பில் இட்டனர். அவர்களின் யுத்தத்துக்கு உதவிய நெருப்பு, அழிப்பிலும் உதவுகின்றது. இங்கு தீ யுத்த கடவுளாக, கடவுளுக்கு யுத்த மீலம் கிடத்தை பொருளை வழங்குதல், அதாவே அழித்தல் சடங்காக மாறுகின்றது. இங்கு அழித்தல் சடங்கு என்பது, மறுபடியும் கடவுள்கான படையலாக, மறுபடியான சிறையாடலை நடத்தும் சடங்கை அடிப்படையாக கொண்டதாக அமைகின்றது. இப்படி

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 21 February 2012 18:17 - Last Updated Tuesday, 21 February 2012 18:22

ஆரியரின் நெருப்பு சார்ந்த சடங்குகள், விலங்கு பலியிடல் அனாதைத் தும் இதற்கு உட்பட்டே உருவானது.

இப்படி இந்திரன், கோட்டையை அழிக்கும் ஒரு கடவுளாகவே ஆரியர் முன் நிற்கின்றான். அப்படித்தான் ஆரிய-வதே மக்கள் இந்திரனை நம்பினர். ரிக் வதேத்தில் கோட்டையைக் கட்டி, அதில் ஆரியர் தொடர்ந்து வாழ்ந்ததாக, எந்த குறிப்பும் கிடையாது. அழித்தல் பற்றியே பேசப்படாது.

ஆரிய-வதே மக்கள் காலநடை வளர்ப்பு சமீகமாக திரித்து காட்டும் இந்திய வரலாறே, பொய்மையானது. இதுதான் ஆரிய-வதே மக்களின் வரலாறு என்றால், ஏன் இந்த காலநடைச் சமீகம் நாகரிக கோட்டைகளை இடிக் வணேடும்; மயேசல் நிலத்து மக்கள், விவசாயத்தை அடிப்படையாக கொண்ட நாகரிக கோட்டையை ஏன் இடிக் வணேடும்? அதை நோக்கி என் நகர வணேடும்?

ஆரிய-வதே மக்கள் மயேசல் நிலத்தில், காலநடைகளை கொண்டு உழைத்து வாழ்ந்த சமீகமல்ல. காலநடை வளர்ப்பு சார்ந்த உழைப்பு வற்றிப்பெறக் கோரிய ஒரு வழிபாட்டை, வதேம் முன்னிறுத்தவில்லை. சிறையாடியும், கொள்ளையடித்தும் வாழ்ந்தான், ஆரிய-வதே மக்களின் வழிபாட்டின் சாரமாகும். இதனால் கோட்டை, தமது கடவுள் கோட்பாட்டுக்கு எதிரானதாகவும் கட்ட மாற்றிவிடுகின்றது. கோட்டையை கொள்ளையடித்து வாழும் தமது வாழ்வுக்கு எதிரானதாகவே, ஆரிய-வதே மக்களின் ரிக் வதேம் கிறுகின்றது.

இப்படி அக்காலத்தில் உழைத்து வாழ்ந்த நாகரிக அமைப்புக்கு வளியில், மற்றைய சமீகங்களை கொளையடித்து வாழும் நாடோடிகளாகவே ஆரியர்கள் வாழ்ந்தவர்கள். உழைப்பை அறியாதவர்களாக, அதை வறறுத்தவர்களாக இருந்தால், அவர்களின் சொந்த அழிவு வரை அவர்களால் எங்கும் நிலைபெற்று வாழ முடியவில்லை. நிலையான ஒரு வாழ்வைக் கொள்ளாததால், ஆரியச் சடங்கு சார்ந்த புராதான வளே வி கிடங்குகளைக் கட்ட நாம் காணமுடியவில்லை.

விளவை அவர்களின் பின், பல பண்பாட்டு கிறுகள் ஒட்டிக்கொண்டு வருகின்றது. குதிரை, இருப்பு, சக்கரம் முதல் இறந்த வரைபுத்தைத் தல் எரித்தல் வரை அவர்களிடம் தொற்றிக் கொண்டது. இப்படி பல கலப்பு பண்பாட்டின், ஒரு கலவையாக வதே-ஆரிய வழிபாடு அறிமுகமாகின்றது. அவர்கள் நிலையற்று வாழ்ந்ததால், எந்த வரலாற்றுக் குறிப்பையும் இந்த சடங்கு முறைக்கு வளியில் நாம் பெறமுடியவில்லை. வரும் வழியெங்கும் சிலவற்றை உள் வாங்கினர், சிலவற்றை இழந்தனர். தொடங்கி முடியும் வரலாற்றுக்கும் இடையில், பிணத்தலை எரிப்பது முதல் புதைப்பது வரை அது

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 21 February 2012 18:17 - Last Updated Tuesday, 21 February 2012 18:22

திரிகின்றது. அவர்களின் பண்பாட்டுத் தளமே அதிர்ந்தும் சிதறிந்தும் வந்தது. இது கொள்ளையடித்து வாழ்ந்தவர்களின் நாடோடிக் குணம் சமமாக. இதனால் சமீக மலமயேன்றி, வறும் சடங்கு முறையுடன் எஞ்சி அழிந்தனர். கொள்ளையடித்த வாழும் அவர்களின் கோட்பாடுகள், நாகரிகத்துக்கு எதிராக இருந்தது. இதனால் அவர்கள் நிலைபெற்று ஒரு சமீகமாக நிலைக் கமையவில்லை. நாகரிகமாக உழைத்து வாழ, இன்றுவரை அந்த கோட்பாட்டை பின்பற்றும் அவர்களால் முடியவில்லை. உழைத்து வாழ்வது மிகவும் வறும் புகுரிய ஒன்றாகவோ, அன்றும் இன்றும் அவர்களால் அணுகப்படக்கூடியதல்ல. இவர்கள் சிறையாடியும் சூரணடியும் வாழ்ந்தன மலம், மற்றவனின் அடிமதைத் தனத்தில் தான் தம்மை நாகரிகமாக கினர். சூரணி வாழ்வதுதான், நாகரிகமானதாக திரிந்து போனது.

இன்றைய இந்தக் கோட்பாட்டின் மீதாதைகள், ஒரு நாடோடிக் சமீகமாக கொள்ளையடித்து வாழ்ந்தவர்களின் பரம்பரையில் இருந்து வந்தவர்களே. இதையே அவர்கள் பல தலமைமுறையாக செய்ததால், நாகரிகத்தின் மீச்சை அவர்களின் வரலாற்றின் மீலத்தில் இனம் காணமுடியாது. அவர்கள் கொள்ளையிட்டு வாழ்வதற்காகவோ இந்தியாவரை வந்தனர். வரும் வழியெல்லாம், அவர்கள் கொள்ளையிடுகின்றனர். காலநடைகள் முதல் அனைத்தையும் திருடுகின்றனர். அதைக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். எஞ்சியதை கடவுளின் உணவாக கற்பித்து அதையும் அழிக்கின்றனர். இந்த வாழ்வியல் தான், பின்னால் அடையாளம் சீர் சடங்காக மாறுகின்றது.

கடவுளுக்குக் கொள்ளையில் பங்கு கொடுப்பதை மட்டுப்படுத்துதல்; தியதால்தான், அது சடங்காக மாறுகின்றது. முன்பு மொத்தமாக எரியிட்டுவதால் ஏற்படும் உணவின் பற்றக்குறை தவிர்க்க, அதை மட்டுப்படுத்துதலே அது குறியீட்டுச் சடங்காக மாறுகின்றது.

இப்படி கொள்ளைக் கடவுளுக்கு வழங்கும்; அளவு குறைந்த போனது. இப்படி சடங்கு வடிவிலேயே நாகரிகமடைகின்றனர். ரீக் வதேம் இத்திருட்டையும் கொள்ளையையும், இந்திரனின் கொடியைத் தான் கற்றுக்கின்றது. இப்படி கொள்ளையிட்டு அதை பூசித்து வாழ்ந்த சமீகம், காட்டுமிராண்டி சமீகமாக இருப்பது ஆச்சரியமன்று. கொள்ளையடித்து அதை காட்டுமிராண்டிகள் போல காலநடைகளை நெருப்பில் அழித்தவர்கள் தான், பின்னால் உணவு சார்ந்து நாகரிகமடைந்தனர். அதை குறியீட்டுச் சடங்காக மாற்றினர்.

இதையே பல மற்றங்கள் ஊடாக, பல தலமைமுறைகள் எந்த குறிக்கோளுமின்றி வாழ்ந்தனர். இப்படி இந்தியா வரை கொள்ளையடிக் வந்ததடைந்தனர். இப்படி ஆரியர் வாழ்வியல் முறை எனப்பது, இறுதியாக அரைக் காட்டுமிராண்டித் தனமானதுதான். மனித உழைப்பை அறியாதவர்களாக, அந்த உழைப்பை கொள்ளையிட்டு வாழ்ந்தவர்களாக இருந்தனர்.

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 21 February 2012 18:17 - Last Updated Tuesday, 21 February 2012 18:22

இப்படி நீண்ட பல தலமுறைகளைக் கொண்ட ஒரு நாடோடி அரைக் காட்டுமிராண்டிகளை, குறைந்தபட்சம் நாகரிகப்படுத்தியது என்றால் அவர்களின் வாழ்வியல் நெருக்கடிகள் தான். இந்த கொளையிடத் த நாடோடிகளின் வாழ்வைத் தொடர்ச்சியாகப் பிரத்தியாக் கும் வகையில், கொள்ளை வளம் எப்போதும் போதுமானதாக நிரந்தரமானதாக இருக்கவில்லை. எப்போதும் ஏற்றயிறுக் கம் கொண்டதாக இருந்தது. மூதலில் எரியுட்டியவர்கள், ஓரேடியாக பலியிட்டவர்கள், இதில் இருந்து தப்பிப் பிழைக்க, குறியீட்டுச் சடங்கு முறைக்கு மாறுகின்றனர். இதனால் முன்பு எரிப்பதில் இருந்து தப்பிய காலநடைகளை, தற்காலிகமாகப் பராமரிப்பது அறிமுகமாகின்றது. இது இயற்கையை ஓட்டி அதுதானாகப் பெருகவும் செய்கின்றது. இது, அவர்கள் கொள்ளையிடக் உதவிய குதிரையின் பராமரிப்புக்கு இணையாகவோ இட்டுச் சென்றது.

புதிதாக கொள்ளையிடக் கும் வர, கொள்ளையிடக் புதிய இடத்தைக் கண்டு பிடிக்கும் வர, அந்த கொள்ளைக் கான யுத்தத்தை வலெல்லும் வர, உயிர் வாழ்வதற்கு ஏற்ப சடங்கின் மாற்றம் உதவுகின்றது. இதனால் பராமரிப்பு அவசியமாக உணரப்பட்டது. இறச்சியை பிரதான உணவாகக் கொண்ட ஆரிய-வதே மக்கள், காலநடை இன்றிய நகர்வு தற்கொலைக்கு ஒப்பானது. உணவை நகரும் பாதையில் தொடர்ச்சியாகப் பெறுவது என்பது சாத்தியமற்றதொன்று.

எனவே குறியீட்டுச் சடங்கு முறைக்கு மாறியவர்கள், எஞ்சிய காலநடைகளைத் தொடர்ந்து பராமரிப்பதும், அதை இனவிருத்திச் செய்வதும் அவசியமாக இருந்தது. இந்த பராமரிப்பே, குறியீட்டுச் சடங்காக மாறியது. தீக் கடவுள் யுத்தத்தை வலெல்ல உதவியதால், அவருக்கு முன்பு வரமுறையற்ற வகையில் வழங்கிய காட்டுமிராண்டித் தனமான பங்கை மட்டுப்படுத்தவோ, குறியீட்டு வளேவிச் சடங்கு வந்தது. இதன் மூலம் தீயை பாதுகாப்பது போல், தமக்கு அவசியமான காலநடையையும் பாதுகாத்தனர். இதன் உழைப்பாகக் கொண்டு அவர்கள் வாழ முற்படவில்லை. அவர்களின் சடங்கு அதைக் கோரவில்லை. இன்று பார்ப்பனச் சடங்கில் தானிய உணவு இடுவது என்பது, முன்னைய சடங்கின் ஒரு திரிபாகும்.

ஆரிய-வதேம் கடுகுவது போல், வரும் வழியெங்கும் சடங்கின் பெயரில் காலநடைகளை தின்பதும், அதைத் தீக்கு குறியீட்டுச் சடங்காகப் பலியிடுவதும் நடந்தேறியது. இதன் மூலம் தற்காலிகமான காலநடை வளர்ப்பு முறை உருவானது. இதன் அண்மையக் கால வரலாறு தெரிந்த யுத்தங்களிலும் கட்டினம் காணமுடியும்.

அத்துடன் இது சிறியளவிலான தவேயை ஓட்டியது. இதனால் சிறிது காலம் தங்குவது உருவானது. இது ஒரு நிலையான பிரதேசத்தில் அல்ல, நகரும் வழிகளில் இதன் அவர்கள் செய் தனர். கொள்ளையிட்டு அழித்த சமீபத்தின் பயிர் செய்கையின் அறுவடைகளை

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 21 February 2012 18:17 - Last Updated Tuesday, 21 February 2012 18:22

உண்டனர். இவ்வதான அவர்கள்கை காட்டுமிராண்டிகளற்றதாக காட்டுகின்ற, ஓரயேொரு உயர்ந்தபட்ச நாகரிகம்;. இது அவர்களின் தற்காலமான ஒரு சயெல் என்பதை, அவர்களின் சடங்கு முறையான உறுதி சயெ்கின்றது. சடங்குகள் இதையொட்டி மாறவில்லை.

சிறிது காலம் தங்கல், கால நடையை பரமரித்தல், தானிய உணவை உண்ணுதல், அவர்களின் பிரதான மயமான வாழ்வியலாகவில்லை. பசாரிகள் அதிகார வர்க்கமாக வாழ்ந்ததால், கொள்ளையால் உயர்வான சுகப்போகத்தை அவர்கள் பற்றத்தால், கொள்ளையிட்டு வாழ்தலே, அவர்கள் சடங்கின் மஹம் முதன்மையான வழிகாட்டு நறியாக இருந்தது. உழைத்தவர் அல்லது தற்காலிகமாக உழைத்தவர் அதை கைவிட்டு கொள்ளையிட்டு முன்னேறினர் அல்லது அவர்கள் பின்தங்கி அங்கே நிரந்தரமாக ஆரிய அடையாளத்தை இழந்து வாழ்ந்தனர். உழைத்தவன் இவர்களை பின்தொடர முடியவில்லை. கொள்ளையிட்டு வாழும் கட்டம், கொள்ளைக் கடவுளும் கொள்ளையிட்டுப் பிடி இந்தியா வரை வந்தனர்.

இப்படி வரும் வழியில் கிடைத்த உழைப்புக் கருவிகளையும், ஆயுதங்களையும் திருபிக்கொண்டனர். இதனை வைத்து முகர்ந்து தடும் ஆய்வாளர்கள், அவர்களை நாகரிக சமீகமாக காட்ட பார்ப்பனிய விசுவசத்துடன் நாயாக அலகைகின்றனர்.

இப்படி இந்த ஆரிய நாடோடிகளின் இடப்பெயர்வோ நிலையற்றது. நீண்டதும், பல தலைமுறை கொண்டதுமாகும். இப்படியான வாழ்வு கொண்ட ஆதி சமீகங்கள், பல இருந்துள்ளது. மனிதன் காலபடாத பல புதிய பகுதியிடை இடப்பெயர்ச்சிகள், பல இடத்தரிப்புக்களை கொண்டதாக இருந்தது. வளமும் வாய்ப்பும் நிறைந்த பீமியில், கொள்ளையும் கொழும்பும் நிறைந்த இடத்தில், அந்த வளம் வற்றும் வரை, அங்கயே தங்கி வாழ்தல் மஹமே ஆரிய இடப்பெயர்ச்சி மெதுவாகவே நடந்தது. பணிகள் குழந்தைகள் முதல் முதியவர் ஈறாக கொண்டு இந்த இடப்பெயர்ச்சியை, ஒரு குறித்த புள்ளியாகவோ ஒரு நேர் கோடாகவோ ஒரு வரையறைக்குள்ளே சூருக்க முடியாது. இது போன்ற வாழ்க்கை முறையுடன் கட்டிய நாடோடி வாழ்க்கை முறை, சவெவிந்திய மக்கள் மத்தியில் அமெரிகாவின் அழித்தொழிப்பு நிகழ்ந்த காலத்திலும் கட்ட காணப்பட்டுள்ளது. இங்கு அது இயற்கை மாற்றத்தை ஒட்டி இந்த இடப்பெயர்ச்சி, பருவகாலத்தின் போக்கில் நடந்தது.

ஆரிய இடப்பெயர்ச்சி கொள்ளையிடுபதை வாழ்வாக, அதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு நடந்தது. இப்படி மெதுவான ஆரிய இடப்பெயர்ச்சியின் மஹம், அவர்கள் கொள்ளையிட்டு வைத்திருந்த குதிரைகளை இனவிருத்தி ஊடாக இயல்பாக இயற்கையில் பரெுகியதுடன், அவை புதிய சூற்றுச் சமீகலுக்கும் இசைவாகக் கம் அடனத்தது.

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 21 February 2012 18:17 - Last Updated Tuesday, 21 February 2012 18:22

உலக வரலாற்றில் எங்குமே இல்லாத வகையில், குதிரையைக் கட்ட பலியிட்டு உண்டனர். அதாவது மூதிரந்த, சயலற்ற, நகர்வுக்கு தடையாக பருகிவிட்ட குதிரை கட்ட பலியிடப் பட்டது. இப்பிபட்ட ஆரியரை, காலநடை வளர்ப்பு சமீகமாக சித்தரிப்பது வடக்கக்கே.

காலநடை வளம் இருந்து இருப்பின், இதனை சய்யமுடியாது. வதே-ஆரிய பார்ப்பனிய சடங்கின் போது, பலியிடப்பட்ட குதிரையுடன் அரசி புணரும் சடங்கு பின்னால் ஒரு சமீகமும் உள்ளது என்பது தெளிவு. அது முறையற்ற தமது ஒரு சயலின் மீதான குற்ற உணர்வனைக் க்குவதாக இருக்கலாம்;

இதற்கு நல்ல உதாரணம் டார்வின் ஆய்வுகள்; தான். அவர் கண்டறிந்த ஒரு காட்டுமிராண்டி சமீகத்தில், வட்டை கிடக்காத போது தமது வட்டைக்கு உதவும் நாய்களுக்கு உணவிட, வட்டையாட முடியாத தமது முதியவர்களை கொண்டு நாய்க்கு உணவிட்டதை அவர் பதிவாக்கியுள்ளார். இந்த வகையில் தான், இந்த நாடோடி ஆரிய நகர்வு நடந்தது. ஆரிய இடப்பெயர்ச்சி என்பது, குறிக்கோளுடன் ஒரு இடத்தில் இருந்து ஒரு இடத்தை நோக்கி போதலை அடிப்படையாக கொண்டதல்ல. பல வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் இதனை காணத் தவறி, ஆரிய வரலாற்றை அங்குமிங்கும் முகர்ந்து, ஆரிய மீதிரம் தென்படுகின்றதா என்று முகர்ந்து தடேகின்றனர்.

ஆரிய சமீகம் நிலையான ஒரு சமீகமாக ஒரு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டவர்கள் அல்ல. அதனால் வரலாற்றில் நிலையான வரலாற்றுற்றவர்கள், வாழ்வற்றவர்கள். ஆதிய சமீகத்தில் நிலையான வாழ்வதை, உற்பத்தி உறவுடன் பின்னிப்பிணையாது அலறந்து திரியும் அரை காட்டுமிராண்டி சமீக குழுக்களில் ஒன்றுதான் ஆரியர். இதற்குள் நிலைபெற்ற, ஒரு நாகரிக பண்பாட்டை, அகழ்வாராய்ச்சியில் நாம் தடே முடியாது.

பிரதானமாக வளேவி முறையையும், அக்கினிச் சடங்குகளையும் கொண்ட வதே-ஆரியரின், அக்கினி பலிபீடங்களை தடேயவர்களுக்கு, அதன் சுவடே காணமுடியவில்லை. அக்கினி வழிபாடு மற்றும் பலியிடல், கொள்ளையிட்ட சமீகத்தின் சொந்த மீள் எதிர்வினைதான்; இவை ஒரு நிலையான சமீகமாக இல்லாத ஒரு நாடோடிகள் என்பதால், வளேவி முதல் பலியிடல் வரை, அந்தந்த இடத்துக்கு ஏற்ப தற்காலிகமானதும் மற்றத்துக்கும் உட்பட்டதுதான். அவை அழிந்து போகக் கூடிய எல்லைக்குள், அவை வரலாற்றில் காணாமல் போய் விடுகின்றது. இதனை கட்டமைக்க நாகரிகமோ, நிலையான வாழ்வையோ கொண்டவர்கள் அல்ல ஆரியர்.

ஆரிய வதே சடங்கு முறைகள் சிலவற்றை கொண்ட, அதன் எச்சத்தமை எம்பைப்பு

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 21 February 2012 18:17 - Last Updated Tuesday, 21 February 2012 18:22

செய்தது பார்ப்பனியம். இது இன்று இல்லையென்றால், ஆரிய வரலாற்றைப் பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் எமக்குக் கிடையாது போய் இருக்கும். இது போன்ற எத்தனையோ சமஸ்கிருதத் தனிக் குறிப்புகள் இல்லாமல் போனது போல் ஆகியிருக்கும்;. இது ஒன்றும் மனித வரலாற்றுக்கு புதிதல்ல.

14. ஆரியரின் இரத்த உறவு வழிவந்தவர்கள் அல்ல, அனாதைத் து பார்ப்பனர்களும் - சாதியம் குறித்து பாகம் - 14

13. பார்ப்பனப் பண்பாடு மிக இழிவானதாக உருவானது எப்படி? - சாதியம் குறித்து பாகம் - 13

12. பார்ப்பனரை மற்றைய பிசாரிகளில் இருந்து வறியுபடுத்தியது எது? - சாதியம் குறித்து பாகம் - 12

11. சமஸ்கிருதம் என்னும் தனி மொழியின் தவே, ஏன், எதனால் எழுகின்றது? - சாதியம் குறித்து பாகம் - 11

10. தந்தைவழி தனிச்சொத்துடமைதான், ஆரிய-வதேச சடங்குகளை சிதையில் இருந்து மீட்டது : பாகம் - 10

9. ஏன் இந்திய சமஸ்கிருதில் ஆரியர் சிதந்தனர்? - சாதியம் குறித்து பாகம் - 09

8. ஆரிய பாடல்களோ கொள்ளையிடும் வாழ்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டது : சாதியம் குறித்து பாகம் - 08

7. சமஸ்கிருதம் பிழைப்பு மொழியானதால், அது சாதி மொழியாகியது : (சாதியம் குறித்து பாகம் - 07) உயிரற்ற ஆரிய சடங்கு

